

ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ТА ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ДІТЕЙ В УКРАЇНІ

В Україні значна увага приділяється становищу дітей, їхньому соціальному та правовому захисту, а також створенню умов для фізичного, інтелектуального й духовного розвитку, майбутньої повноцінної життєдіяльності. Україна, як і більшість держав світу, дбає про інтереси і права молодого покоління, створюючи можливості для нормального розвитку дітей у сучасних умовах і визначаючи шляхи подолання існуючих проблем, пов'язаних з негативними наслідками перехідного періоду в економіці.

Захист прав дітей забезпечення їх повноцінного розвитку – проблема національного значення, яка повинна розглядатися і в різних контекстах: історичному, соціологічному, культурологічному, демографічному, педагогічному, юридичному. Мова йде про закріплення певними законами та іншими нормативно-правовими актами чітко визначених правил, норм, стандартів і вимог щодо організації життєдіяльності дитини. Діти – це особлива соціально-демографічна група населення віком від народження до 18 років, яка має свої специфічні потреби, інтереси та права, але не володіє достатньою спроможністю відстоювати і захищати їх перед суспільством.

Дитинство – стадія життєвого циклу людини, на якій продовжується становлення організму, розвиток його найбільш важливих функцій, найбільш активно здійснюється соціалізація індивіда, яка включає засвоєння певної системи знань, норм і цінностей, оволодіння соціальною роллю, що дозволяє дитині формуватися та функціонувати як повноцінний член суспільства, цілісна особистість.

Основними міжнародними документами, що регулює становище дитини в сучасному суспільстві, виступають Декларацію прав дитини (1959

р.), Конвенція ООН про права дитини (1989 р.). Конвенція ООН про права дитини визнала дитину суб'єктом права, а її інтереси – пріоритетними перед потребами суспільства, вона конкретизує, поглиблює положення Декларації прав дитини.

Протягом останніх років помітно змінилася суспільна свідомість щодо прав дітей, системи їх захисту: – нині дитина все більше набуває статусу самостійного суб'єкта права; – діти визнаються найбільш незахищеною соціальною групою населення.

Однак, дбаючи про захист прав дитини, держава має не тільки створити скоординовану систему їх реалізації, але й забезпечити застосування особливих механізмів їх впровадження. Проблема захисту прав підростаючого покоління – загальносвітова проблема зі значною історією існування. Усі діти є рівними у своїх правах. Всі діти незалежно від походження, кольору шкіри, національності та статків батьків є рівними у своїх правах. Це особливо важливо для побудови демократичного суспільства, адже обмеження в правах за будь-якою ознакою призводить до конфліктів і суперечок не тільки між людьми, а й поміж державами. Кожна дитина має право на любов і піклування. Інтереси дітей повинні забезпечуватися першочергово як з боку держави, так і з боку батьків, й узагалі, усіх дорослих.

Кожна держава повинна забезпечувати виживання та здоровий розвиток дітей – своїх маленьких громадян.

Список використаних джерел:

1. Основи правознавства України: Навчальний посібник. Видання восьме, стереотипне / Ківалов С. В., Музиченко П. П., Крестовська Н. М., Крижанівський А. Ф. – Х. : «Одісей», 2008. – 440с.
2. Александрова Т. Формування правової компетентності як превентивний напрям соціально-педагогічної роботи з підлітками// Науковий вісник Чернівецького університету : збірник наукових праць. Вип. 225. Педагогіка та психологія. – Чернівці : Рута, 2005. – С. 3–6.